

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 5275 van 20 december 2007
in de zaak RvV XI/ IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van Russische nationaliteit, op 26 september 2007 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 september 2007.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 30 oktober 2007 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 november 2007.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA loco advocaat S. COPINSCHI en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Blijkens de bestreden beslissing luidt het asielrelaas als volgt:

"U, een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine, verklaart uw land van herkomst omwille van onderstaande redenen verlaten te hebben.

In september 1999, bij het uitbreken van de tweede Tsjetsjeense oorlog, vluchtte u met uw moeder en broers en zussen naar Ekajevo, vlakbij Nazran in Ingoesjetië. Jullie trokken daar in bij de Ingoesjetische familie X.

Na enkele maanden keerde uw oudste broer X terug naar Grozny om de stad te verdedigen. Vermoedelijk vocht hij aan de zijde van X. U hebt sindsdien met hem geen contact meer maar weet via derden dat hij nog in leven is en in Tsjetsjenië verblijft.

In 2003 keerde u met uw moeder en broers en zussen terug naar Tsjetsjenië, naar jullie woning in Grozny. U werkte daar ondermeer met uw broer S aan de herstelling van jullie woning.

Op 20 oktober 2005 werden u en uw broer S daar 's nachts door onbekenden, Russische militairen of Kadyrovtsy, opgepakt. Uw jongste broer X was toen bij jullie oom X in Grozny. Op een onbekende plaats werd u met uw broer opgesloten en geregeld mishandeld. De personen die jullie vasthielden wilden weten waar uw broer X zich bevond. Op 26 of 27

oktober 2005 werden jullie vrijgekocht en vrijgelaten. Jullie interne paspoorten kregen jullie niet terug.

Een paar dagen na jullie vrijlating viel men 's nachts een tweede maal bij u thuis binnnen. Uw moeder en zussen waren toen thuis. U was toen met uw broers S en A bij jullie oom in Grozny, bij jullie sinds jullie vrijlating verbleven. Uw moeder kwam jullie de ochtend na de inval verwittigen over de inval.

Jullie bleven tot eind oktober bij jullie oom in Grozny. Uw oom bracht vervolgens u, S en A naar een kennis van hem in Nazran, in Ingoesjetië. Rond 25 november 2005 kwam uw moeder daar zeggen dat u en S het land moesten verlaten.

U en S (O.V. xxx) kwamen naar België waar u op 29 november 2005 het statuut van vluchteling aanvraagde. Uw broer A (O.V. xxx) kwam in mei 2006 naar België en vroeg op 19 mei 2005 in België asiel aan."

Verzoeker betwist deze weergave niet.

2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de kandidaat-vluchteling zelf. De asielzoeker moet aantonen dat zijn aanvraag tot erkenning is gerechtvaardigd. De kandidaat-vluchteling moet een poging ondernemen het relaas te staven. Hij moet de waarheid vertellen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen worden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204).

3.1. De motivering van de bestreden beslissing vangt aan als volgt:

"De situatie in Tsjetsjenië en de situatie voor Tsjetsjenen in Rusland is problematisch, maar tevens complex (cfr bronnen bijgevoegd in het administratief dossier). Het risico bij terugkeer is afhankelijk van tal van factoren. Vandaar het belang om de individuele situatie van elke persoon goed te kennen.

De situatie in Tsjetsjenië is sinds het begin van de oorlog in 1999 sterk geëvolueerd. Er is nu niet langer sprake van een grootschalig militair offensief door het Russisch leger op gans het Tsjetsjeense grondgebied. De situatie is complexer geworden. Gevechtshandelingen tussen het federale leger en de Tsjetsjeense strijders zijn geconcentreerd in bepaalde regio's en beperken zich doorgaans tot kortstondige schermutselingen. Het lokale bestuur en de ordehandhaving is grotendeels opnieuw aan Tsjetsjenen overgelaten. Er is nog steeds sprake van regelmatige gewelddadige incidenten. Hiervoor zijn steeds vaker ook Tsjetsjenen verantwoordelijk. Het gaat dan enerzijds om gerichte aanslagen door Tsjetsjeense strijders, anderzijds om frequente mensenrechtenschendingen in de vorm van, onder andere, onrechtmatige arrestaties en detentie, ontvoeringen, verdwijningen en foltering, waarvoor vaak lokale ordetroepen, bestaande uit en aangevoerd door Tsjetsjenen, verantwoordelijk zijn. Bijgevolg kan men niet eenduidig stellen dat elke Tsjetsjeen per definitie slachtoffer is in het conflict of bij terugkeer een risico loopt.

Voorts is de situatie in Rusland niet van die aard dat er voor personen die Tsjetsjenië verlaten hebben per definitie in Rusland een intern vluchtalternatief bestaat. Ook wat dit aspect betreft is de situatie, de mogelijkheid tot (her)vestiging en het risico bij terugkeer sterk afhankelijk van persoon tot persoon. Verschillende factoren kunnen hierop een invloed hebben en bepalen of een individuele Tsjetsjeen meer of minder risico loopt: de plaats en periode waar hij verbleven heeft, de aanwezigheid van een sociaal netwerk waarop hij kan terugvallen, de eigen financiële situatie, de politieke en socio-economische situatie in een bepaalde plaats of regio die bepalend is voor de mate waarin spanningen voorkomen, en dergelijke meer. Bijgevolg kan er evenmin gesteld worden dat vestiging elders in de Russische Federatie in alle gevallen uitgesloten is.

De vrees van vervolging of het risico op ernstige schade die een Tsjetsjeen in Tsjetsjenië of elders in de Russische Federatie loopt is dus afhankelijk van waar, wanneer en in welke omstandigheden hij ergens verbleven heeft en welke feiten men er beleefd heeft. Daarom blijft het belangrijk om steeds de reële individuele situatie van elke persoon te kennen en evalueren.

Wat betreft uw persoonlijke asielmotieven werden de volgende zaken te worden opgemerkt. Volgens uw verklaringen op het Commissariaat-generaal bent u geboren en geregistreerd in Grozny (verhoorverslag Commissariaat-generaal 23/1/6, p.1) en woonde u er, afgezien van een verblijf in Ingoesjetië van 1999 tot 2002, tot oktober 2005 (verhoorverslag Commissariaat-generaal 23/1/6, p.2, 3, 4).

De geloofwaardigheid van die verklaringen en meer bepaald uw verblijf in Grozny, wordt door een aantal vaststellingen ondermijnd.

Zo bent u niet in het bezit bent van een paspoort. Het niet-voorleggen van een paspoort kan wijzen op het achterhouden van wezenlijke informatie voor de Belgische asielinstanties, zoals onder andere het bestaan van een intern vestigingsalternatief in de Russische Federatie. Uit info van cedoca (waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier) blijkt bovendien dat de meerderheid van de Tsjetsjenen die het land verlaten wel degelijk in het bezit zijn van een paspoort.”

3.2. Verzoeker verwijst naar de UNHCR-proceduregids, die stelt dat asielzoekers in veel gevallen in de onmogelijkheid verkeren om identiteitsdocumenten mee te nemen op hun vlucht en dat het in dergelijke gevallen de taak van de asielinstanties is om de vrees voor vervolging vast te stellen.

3.3. Vaste rechtspraak van de Raad van State stelt dat de proceduregids van het Hoog Commissariaat voor de Vluchtelingen geen afdwingbare rechtsregels bevat zodat verzoeker er niet op kan steunen om tot de onwettigheid van de bestreden beslissing te besluiten (R.v.St., nr. 140.700 van 15 februari 2005; R.v.St., nr. 144.825 van 24 mei 2005; R.v.St., nr. 145.732 van 9 juni 2005).

3.4. De motivering vervolgt:

“Verder werden er in uw opeenvolgende verklaringen tegenstrijdigheden met betrekking tot uw registratieadres vastgesteld.

U verklaart u op het Commissariaat-generaal op 23 januari 2006 dat u bent geregistreerd op Izberbashevskaya 48 of 42 (verhoorverslag Commissariaat-generaal 23/1/6, p.1) terwijl u in een volgend gehoor verklaart dat u op Izberbashevskaya 17 bent geregistreerd (verhoorverslag Commissariaat-generaal 8/3/6, p.1). In uw gehoor op 19 juli 2006 verklaart u dat u was geregistreerd op Izberbashevskaya 30 of 40 (verhoorverslag Commissariaat-generaal 19/7/6, p.3).

Deze vaststelling ondermijnt op ernstige wijze de geloofwaardigheid van uw registratie in Grozny.

Bij confrontatie met deze vaststelling verklaart u dat u het niet meer weet en het vergeten bent (verhoorverslag Commissariaat-generaal 19/7/6, p.7), wat geen aannemelijke uitleg vormt gezien de lange periode dat u er woonde.

Uw uiteenlopende verklaringen in verband met uw registratieadres in uw paspoort doen vermoeden dat u niet de waarheid vertelt over uw recente verblijfplaatsen.”

3.5. De Raad stelt vast dat verzoeker geen verklaring biedt voor deze tegenstrijdigheid die steun vindt in het administratief dossier.

3.6. De motivering stelt verder:

“Door uw ontoereikende kennis in verband met de stad Grozny maakt u evenmin aannemelijk dat u daar recent zou verbleven hebben. Zo kon u tijdens uw eerste interview op het Commissariaat-generaal slechts één district in Grozny noemen (verhoorverslag Commissariaat-generaal 23/1/6, p.8) en kende u geen andere straatnamen dan die van de straat waar uw propiska-adres zou zijn (verhoorverslag Commissariaat-generaal 23/1/6, p.9). U wist tijdens uw eerste interview evenmin of er een rivier door Grozny stroomt

(verhoorverslag Commissariaat-generaal 23/1/6, p.9) en wist niet of Staraya Sunzja dicht bij Grozny ligt (verhoorverslag Commissariaat-generaal 23/1/6, p.9). Verder kent u de naam niet van het grootste stadion in Grozny (verhoorverslag Commissariaat-generaal 23/1/6, p.6). Tijdens het interview op 8 maart 2006 wist u niet af van het bestaan van het Kirov-park in Grozny en kende u geen namen van andere parken (verhoorverslag Commissariaat-generaal 8/3/6, p.6,7).

Tijdens uw interview op 19 juli 2006 herinnerde u zich ook niet de overstromingen die Grozny teisterden in de lente van 2005 (verhoorverslag Commissariaat-generaal 19/7/6, p.5). Dat u het regionummer op de autonummerplaten in Tsjetsjenië (verhoorverslag Commissariaat-generaal 23/1/6, p.8) niet kent terwijl u over een rijbewijs beschikt, doet verder twifelen over uw recent verblijf in Tsjetsjenië. De hierboven opgesomde vaststellingen zorgen ervoor dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw recent verblijf in Grozny en Tsjetsjenië. Dat u in latere gehoren bepaalde verklaringen wijzigde of aanvulde en van sommige zaken plots wel op de hoogte was, doet geen afbreuk aan deze appreciatie daar u tussen de onderlinge gehoren over de mogelijkheid beschikte om u te informeren teneinde uw verklaringen aan te passen."

3.7. Verzoeker antwoordt dat het totaal irrealistisch is vanwege de Commissaris-generaal om in de motivering van de beslissing te wijzen op het gebrek aan kennis van een jonge man die slechts twee jaar van zijn volwassen leven in de stad heeft geleefd waar een atmosfeer van oorlog en terreur heerste.

Hij wijst er verder op dat hij de naam kende van de rivier die Grozny doorkruist, dat hij preciseringen heeft gegeven met betrekking tot de bioscopen in Grozny en dat hij correct kon antwoorden op de verschillende vragen hem gesteld met betrekking tot de interne politiek in Tsjetsjenië en in Grozny.

3.8. Verweerder antwoordt dat het niet onredelijk is om van verzoeker enige kennis te verwachten over zijn verblijfplaats, met name Grozny.

Hij stelt dat vaste rechtspraak van de Raad van State overigens stelt dat een kandidaat-vluchteling in staat moet zijn om te antwoorden op eenvoudige vragen in verband met zijn streek van afkomst, en dit vooral in het geval hij geen enkel identiteitsdocument kan voorleggen (R.v.St., 114.251, 6 januari 2003; R.v.St., 115.776, 12 februari 2003).

Verweerder herhaalt dat uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij geboren en opgegroeid is in Grozny en dat hij van 2003 tot eind 2005 in Grozny verbleef.

Hij vervolgt dat verzoeker echter tegenstrijdige verklaringen aflegde over zijn 'propiska' adres in Grozny, slechts één district van Grozny kon opnoemen, geen straatnamen kende in Grozny, niet wist of een rivier door Grozny stroomt en hoe het grootste stadion van Grozny noemt, geen namen van parken in Grozny kende en zelfs niet die van het Kirov park, geen weet had van belangrijke overstromingen in Grozny zoals de grote overstromingen die er plaatsvonden in de lente van 2005, en het regionummer op de autonummerplaten in Tsjetsjenië niet kende niettegenstaande hij beweerde over een rijbewijs te beschikken.

Verweerder stelt ten slotte dat verzoeker zich beperkt tot blote beweringen die geen steun vinden in het administratief dossier.

3.9. De Raad stelt vast dat alle vaststellingen, vermeld in de bestreden beslissing, steun vinden in het administratief dossier (zie de verhoorverslagen van 23 januari, 8 maart en 19 juli 2006).

De Raad meent dat, wegens dit gebrek aan kennis van verzoeker, geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers afkomst en recent verblijf in Grozny.

De Raad benadrukt immers dat verzoeker ten tijde van zijn vlucht in Grozny 19 jaar oud was, beweert tussen zijn 17de en 19de levensjaar nagenoeg twee volledige jaren onafgebroken in Grozny te hebben doorgebracht, en dat redelijkerwijs kan worden verwacht dat bepalende ervaringen in iemands leven dermate in het geheugen gegrift staan dat deze persoon daar in een later stadium nog een gedetailleerde en coherente beschrijving van kan geven.

De Raad volgt verweerder tenslotte als hij stelt dat verzoeker zich beperkt tot loze beweringen die geen steun vinden in het administratief dossier. De Raad verwijst hiertoe o.a. naar de volgende verklaringen van verzoeker agelegd tijdens zijn verhoor van 23 januari 2006 (zie p.9):

"Vr.: Burgemeester Grozny?

Antw.: Weet niet

Vr.: Bioscopen in Grozny?

Antw.: Weet niet

[...]

Vr.: Rivier door Grozny?

Antw.: Weet niet"

3.10. De motivering vervolgt:

"Dat u leugenachtige verklaringen aflegt over uw recente verblijf in Grozny wordt bijkomend geïllustreerd door het feit dat u verklaart dat uw broer A en uw twee zussen na jullie terugkeer uit Ingoesjetië alledrie naar school 25 in Grozny gingen (verhoorverslag Commissariaat-generaal 23/1/6, p.5) terwijl uw broer Spartak verklaart dat zij naar school 30 of 36 gingen (verhoorverslag Commissariaat-generaal 23/1/6, p.6, 7)."

3.11. De Raad stelt vast dat verzoeker hier niet op ingaat.

3.12. De motivering eindigt als volgt:

"Het door u neergelegde rijbewijs is niet van die aard dat het bovenstaande vaststellingen kan wijzigen.

Het uitreiken van een rijbewijs in Tsjetsjenië betekent vormt op zich geen bewijs voor een effectief, langdurig en recent verblijf in Grozny. Het is bovendien algemeen geweten dat dergelijke documenten gemakkelijk tegen betaling te verkrijgen zijn. Het is in dat kader dan ook opmerkelijk dat de rijbewijzen van u en Spartak op dezelfde dag zijn uitgegeven."

3.13. Verzoeker benadrukt het feit dat hij zijn rijbewijs in origineel heeft voorgelegd, dat de authenticiteit ervan niet werd onderzocht door de Commissaris-generaal. Bijgevolg, stelt hij, moet het worden aanvaard als een begin van bewijs van identiteit, zelfs indien het geen identiteitsdocument betreft.

3.14. Verweerder vestigt de aandacht op het feit dat verzoeker het regionummer niet kende van de autonummerplaten in Tsjetsjenië.

3.15. De Raad meent dat het betrokken rijbewijs, uitgereikt op 2 december 2004, geen bewijs vormt van een effectief, langdurig en recent verblijf van verzoeker in Grozny.

3.16. In acht genomen wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat de Commissaris-generaal aldus terecht besloot dat *"Aangezien geen geloof kan gehecht worden aan uw recent verblijf in Grozny, kan evenmin geloof gehecht worden aan de problemen die u in deze stad zou gekend hebben en die de aanleiding gegevens zouden hebben voor uw komst naar België."* en dat *"Door uw houding laat u bijgevolg niet toe de waarheid met betrekking tot uw reële individuele situatie te achterhalen. Bijgevolg geeft u de Belgische autoriteiten niet de kans om in uw hoofde een vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Conventie van Genève of een risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming vast te stellen."*

3.17. De Raad stelt vast dat verzoeker zich in zijn verzoekschrift voor het overige beperkt tot grotendeels theoretische beschouwingen zonder het verband van zijn uiteenzetting met de bestreden beslissing, en meer bepaald het determinerend motief van deze beslissing, zijnde het gebrek aan kennis en documenten die zijn recent verblijf in Tsjetsjenië kunnen staven, aan te tonen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 20 december 2007 door:

dhr. M. BONTE,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
----------------	--

dhr. P. BREYNE,	toegevoegd griffier.
-----------------	----------------------

De griffier,

De voorzitter,

P. BREYNE.

M. BONTE.